

CHRONICLE

WWW.STUDENTSUMMIT.CZ

5. BŘEZEN 2016

5/XXI

Delegátova odyssea:
konferenční oděv

4

Povstalci a povstání

5

Diplomatický jazyk

11

Časem přijde další krize

Můžeme se konečně těšit na roky prosperity a bez krize? Je snaha o zvýšení obchodu s Čínou dobrým krokem? Vyrovnali jsme se konečně ekonomicky západu? O ekonomických výzvách budoucích let a vlastnostech klíčových pro budoucí trh práce jsme si povídali s **Petrem Janským, Ph.D.**, odborným asistentem na Institutu ekonomických studií FSV UK a absolventem University of Oxford. Doktor Janský spolupracoval rovněž s Národní ekonomickou radou vlády, specializuje se na mezinárodní a rozvojovou ekonomii a veřejné finance.

Česká ekonomika momentálně roste o několik procent a i zbytek Evropy se pomalu otřepává – je skutečně finanční krize za námi?

Ano. Je těžké předvídat finanční nebo ekonomické krize. Vždycky je nějaká za námi a nějaká před námi. Těžko říct, kdy bude a jaká bude ta další, ale je celkem jisté, že bude.

Bude svět po krizi stejný jako svět předkrizový nebo se struktura ekonomiky změní?

Ekonomika se mění nezávisle na krizi. Mění se tak moc, že ta krize probíhající změny vychýlí jenom trochu. V české ekonomice tak na-

příklad můžeme vidět velký přesun ekonomické aktivity ke službám a toto bude pokračovat nezávisle na krizi.

Jak bude vypadat modelová úspěšná ekonomika budoucnosti, v čem se bude lišit?

Díky za další „jednoduchou“ otázku. Rád bych na ni odpovídal taky otázkou, taky takovou „jednoduchou“. Jaká je tedy současná modelová úspěšná ekonomika? Já v takových kategoriích nepřemýšlím a myslím, že to ani nedává úplně dobrý smysl.

» pokračování na str. 6

archiv P.J.

Svět po krizi. Svět před krizí?

Kde číhá nebezpečí a proč nás stejně další krize zastihne nepřipravené

Kdybyste se náhodného informovaného kolemjdoucího zeptali, kde leží kořeny potíží české ekonomiky v letech 2008 až 2013, pravděpodobně by vás odkázal na světovou finanční krizi a k pádu banky Lehman Brothers v září 2008. Ovšem pád Lehman Brothers nepřišel tak náhle, jak by se pohledem z české kotliny mohlo zdát, ale byl očekávatelným vyústěním tzv. americké hypoteční krize, která začala v srpnu roku 2007.

NA TITANIKU SE TANČÍ

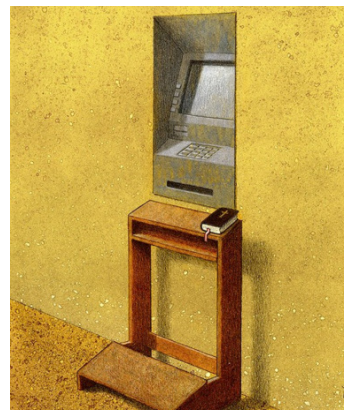
O hypoteční krizi se však u nás během onoho roku téměř nehovořilo, pokud už, pak zejména ve

specializovaných rubrikách a s tím, že její případné dopady na Českou republiku budou malé. Na konci května například vyšel na portálu

iDNES.cz v sekci ekonomika článek „Americká krize nebude mít na Česko velký vliv, tvrdí odborníci“, který uzavírala citací dnešního ministra průmyslu Jana Mládky: „Jedním z nepřímých efektů [hypoteční krize] je také například propad cen dřeva v důsledku levného vývozu z USA.“

Za necelé čtyři měsíce, 15. září, přišel krach Lehman Brothers a začala světová finanční krize.

» pokračování na str. 4

Pawel Kuczynski

Anežka Majdánková
šéfredaktorka Chronicle

Milé čtenářky, milí čtenáři,

den D (nebo spíše den K), velká slavnostní tečka vašeho summitového putování, se přiblížil. Trávili jste, včetně dneška, několik desítek sobotních hodin pilováním svých rétorických a argumentačních dovedností, vstřebáváním znalostí o bodech agendy a tříbením názorů svého státu na probírané otázky. Velmi pravděpodobně už tušíte, kdo budou vaši spojenci a s kým se naopak při jednání utkáte. Získali jste určitou praxi v přesvědčování svých oponentů. Máte představu, co potřebujete prosadit, koho k tomu budete potřebovat a jakým způsobem toho dosáhnete.

Stali se z vás diplomaté. Z často nesmělých, kolikrát i vystrašených středoškolských studentů se stali zástupci států na těch nejvyšších diplomatických fórech. Věřte mi, opravdu ano. I když se tak necítíte, vevnitř už ve vás tato síla a schopnost drímá. Prošli jste proměnou z nemluvného káčátka v diplomatičtější labuť, i když bílé barvy na vlajce bych vám doporučila se vyhýbat (tímto zdravím delegátky a delegáty Francie). A ano, upřímně doufám, že končíte sérii přípravných setkání obohacení nejen o znalosti ohledně mezinárodních vztahů a nové kamarády, ale i o několik diplomatických a mezinárodněprávních vtipů.

Pokud máte pocit, že nejste na jednání stále dost připraveni, že nemáte praxi a potřebné znalosti, připomeňte si dvě věci. Že zaprvé v obleku všichni vypadají chytřejší, ale ve skutečnosti není váš obávaný sok o nic moc lepší než vy sami. A zadruhé tady pořád ještě máte dnešní den. Onen poslední den božského slunečného klidu a ticha před dubnovou bouří, kdy můžete trénovat a postavit se se svým názorem bez sebemenších obav klidně celému plénu, protože je to stále nanečisto. Startovní čára je daleko a na konferenci každý začíná s čistým štítem. Tak se nebojte chyb a mluvit.

J. Kojalová

Hosté V. přípravného setkání

Občasník NPDM

JANA VOTAVOVÁ

MODERÁTORKA

Jana Votavová je koordinátorkou Národního parlamentu dětí a mládeže, jehož cílem je zapojit mladé lidi do veřejné debaty. Do této funkce se vypracovala po deseti letech činnosti v oblasti mládežnických samospráv, začínala jako místní zástupkyně v Žatci. NPDM vytváří síť parlamentů po celé republice na úrovni celostátní, krajské, městské a školní.

OLDŘICH DĚDEK

archiv O.D.

Bývalý viceguvernér České národní banky v současnosti působí jako národní koordinátor pro zavedení eura v ČR a věnuje se také akademické dráze coby profesor pro obor ekonomie na Institutu ekonomických studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. V minulosti byl členem Eurotýmu při Evropské komisi či poradcem ministra financí České republiky. Obdržel titul inženýra na Vysoké škole ekonomické v Praze. Absolvoval studijní pobyt na London School of Economics a stáž u Mezinárodního měnového fondu.

archiv A.CH.

ALEŠ CHMELAŘ

Specialista na evropskou ekonomickou a finanční politiku v současnosti působí na pozici vedoucího Oddělení strategií a trendů EU na Úřadu vlády ČR.

V minulosti působil jako ekonom a výzkumný pracovník v oblasti finančních trhů think-tanku Centre for European Policy Studies či na oddělení pro ekonomickou a finanční politiku Strany evropských socialistů. Je absolventem Sciences Po Paris a London School of Economics a zúčastnil se stáže v Radě EU.

KAREL HAVLÍČEK

iBestOf.cz

Karel Havlíček je předsedou představenstva Asociace malých a středních podniků a živnostníků České republiky. Zároveň je generálním ředitelem poradenské firmy SINDAT GROUP. Je také členem vládní Rady pro výzkum, výzkum a inovace. Získal docenturu, je děkanem Fakulty ekonomických studií Vysoké školy finanční a správní. Je absolventem Vysoké školy ekonomické v Praze a Manchesterské metropolitní univerzity.

BusinessInfo.cz

MILENA JABŮRKOVÁ

Milena Jabůrková je členkou představenstva česko-slovenské filiálky IBM, zároveň zde zastává funkci Government Programs Executive.

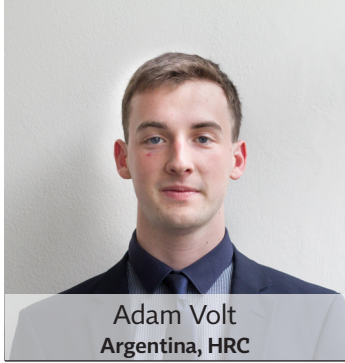
Dále je členkou představenstva a členkou evropského týmu ve Svazu průmyslu a dopravy České republiky. Má za sebou též práci v neziskovém sektoru, například ve Svazu měst a obcí ČR. Vystudovala Univerzitu Karlovu a Victoria University v Manchesteru.

Nemáte v Česku zastoupení svého státu? Chcete si přesto prodloužit konferenční víkend?

Ve **čtvrtek 31. 3.** budete mít možnost navštívit **zastoupení OBSE v ČR**. Přihlašování bude spuštěno v IS BADGE.

Úhel pohledu

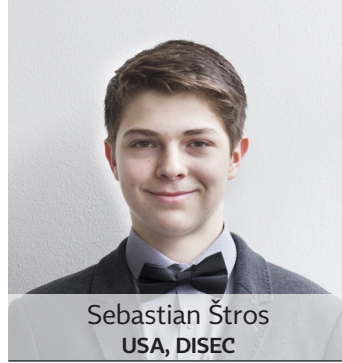
„Co říkáte na dosavadní volební úspěchy Donalda Trumpa a Bernieho Sanderse? Čeká USA vzpoura proti establishmentu zprava i zleva, nebo nakonec dají Američané přednost „mírnému pokroku v mezích zákona“?“

Adam Volt
Argentina, HRC

Lucie Kalousková
Francie, EU

Sebastian Štros
USA, DISEC

ADAM VOLT: Myslím si, že v jistém slova smyslu jde o vzpouru, avšak myslím si také, že je nutné odlišit Sanderse od Trumpa. Trump je dle mého soudu opravdu jen výrazem odporu, který se ale může stát opravdu nebezpečným. Získává velkou podporu a do jisté míry mě opravdu zaskočilo, že to, co se v minulých měsících objevovalo v průzkumech, se ukazuje jako fakt. Sanders může být jen projevem hledání nové tváře levicovější části demokratů.

LUCIE KALOUSKOVÁ: Na mě osobně současná situace v USA působí tak, že občané jsou unavení z profesionální politické scény. Hillary Clintonová bohužel již není tak důvěryhodná, jak by se na budoucí hlavu státu patřilo. Tím získává body Sanders, republikáni zase nejsou schopni produkovat jednu výraznou osobnost. Právě této situace dokázal Trump dokonale využít ve svůj prospěch. Dá se říct, že populismus minimálně z krátkodobého hlediska funguje dobře. Není divu, Američané by si jistě přáli návrat svého snu.

SEBASTIAN ŠTROS: Donald Trump je úkaz populisty, který pouze a jedinečně čerpá hlasy ze strachu vyděšených obyvatel. Na druhou stranu, pokud ho republikáni zvolí za svého kandidáta, tak i mnoho středově a středoprávě orientovaných lidí nebude Trumpa volit, respektive budou volit téměř jakéhokoliv demokrata jako méně špatnou možnost. Tudíž by Trump hrozbou pro establishment neměl být. Jeho liberální protějšek Bernard Sanders se zdá být více otevřený ke kompromisům. Nebyla by to jen ochota ke kompromisům, která by potenciálně donutila Sanderse k ústupkům, ale také fakt, že Kongres je momentálně pod taktovkou republikánů. Takže tady také není přítomna fatální hrozba.

ADAM VOLT: Souhlasím, že Sandersův úspěch je do jisté míry podmíněn i samotnou Hillary Clintonovou, která neustále ztrácí důvěryhodnost. Je pravdou, že Trump představuje pro mnohé tak velký vzdor a obrat pro americkou politiku, že na ni mnozí po neúspěších té současné slyší. Nemůžu souhlasit s tím, že Sanders bude mužem kompromisu (samozřejmě může být, ale stejně tak nemusí), ale kdokoliv postavený proti Trumpovi může slavit úspěch jen díky tomu, že proti němu bude stát někdo, jako je právě Donald Trump. Sám si myslím, že Sanders má největší možnost úspěchu právě proti Trumpovi.

SEBASTIAN ŠTROS: V souboji Sanders versus Trump očekávám také jasnou výhru Sanderse. Ale za svým tvrzením, že Sanders bude tvořit a podepisovat zákony, s kterými bude souhlasit i ta středolevá část obyvatelstva, si stojím právě proto, že bude mít proti sobě republikánský Kongres, spíše než by byl „mužem kompromisu“. Je možné, že kompromis naopak nebude přicházet ze strany republikánů, protože jedinci, kteří se v minulosti dohodli s Obamou, jsou dnes mnohdy až politicky lynčováni a označováni za zrádce své strany.

LUCIE KALOUSKOVÁ: Já stále věřím, že i dle Obamových slov „jsou Američané dost chytrí na to, aby nevolili Trumpa.“ Jelikož však, jak se zdá, nemá Trump u republikánů žádného konkurenceschopnějšího protikandidáta, otevírá se výhodnější pozice demokratům. Konečný výsledek mezi Hillary Clintonovou a Bernieem Sandersem si však netroufám odhadovat.

OBSAH

2 Hosté V. přípravného setkání

3 Úhel pohledu

4 **Téma vydání:**
Svět po krizi. Svět před krizí?

5 **Mezinárodní vztahy a bezpečnost:**
Kalašnikov a mezinárodní právo

6 **Rozhovor:**
Petr Janský

7 Delegátský duel

Doporučujeme

8 **25. výročí transformace ekonomiky:**
Nové tisíciletí

9 Congratulations, you can speak!

Za hranicemi všednosti:
Vlakem z Moskvy do Hanoje

10 **Cesta za vzděláním a poznáním:**
Český Tarzan v Indonésii

11 Excuse my French but...
F@&\$ YOU – exkurze do světa diplomatického jazyka

12 Model OSN

14 Model NATO
Model EU

TIRÁŽ

CHRONICLE, noviny Pražského studentského summitu, registrováno MK ČR E 16149, vydává **ASOCIACE PRO MEZINÁRODNÍ OTÁZKY** – Žitná 27, 110 00 Praha 1; tel.: 224 813 460; www.amo.cz / www.studentsummit.cz, e-mail: info@amo.cz / summit@amo.cz; šéfredaktorka: Anežka Majdánková, tel: 776 573 007, e-mail: chronicle@amo.cz; zástupce šéfredaktora: Michal Zikmund; **redakce:** Bára Bečvářová, Petr Hanzlík, Jakub Kopřiva, František Novotný, Michal Říha, Michaela Šnajdarová; **fotografie:** Hana Kratochvílová, Vojtěch Konečný, Monika MLéčková, Iva Gejdošová, Daniela Klodnerová, Michal Janata; **grafika:** Iva Gejdošová. Prezentované názory nemusí vyjadřovat stanovisko redakce (vydavatele).

DELEGÁTOVA ODYSSEA

Dámy delegátky

a gentlemani delegáti,

stojící na prahu konference, dovolte mi věnovat tento sloupek něčemu banálnějšímu, co má ale vliv na to, jak se budete během konference cítit, jak si ji užijete a co si z ní odnesete, a sice vašemu oděvu. Během jednání mají promlouvat vaše slova a ta by také měla být tím hlavním, co na vás bude poutat pozornost ostatních. Je totiž nutné mít na paměti, že v průběhu konference už je business formal / business casual dresscode předepsán povinně. Pánské části delegátstva v této souvislosti kladu na srdce především dvě věci: vyvarujte se černé košile (pokud nerepresentujete organizaci Cosa nostra) a neexperimentujte s kravatami (jejich přítomnost je bez debaty). Pokud chcete popustit fantazii uzdu, zaměřte se na ponožky (nikdy ne kotníčkové). Klidně třeba pruhované, ideálně sladěné s kravatou.

U dam je v první řadě nutné si uvědomit, že Summit přece jen nejsou taneční. Není vhodné nic s volnými rameny, hlubokými výstřihy, povlávajícími volány, fličky nebo naopak příliš těsně obtaženou (a většinou i příliš krátkou) sukní. Limit sukně se vždy doporučuje měřit dlaní přiloženou nad koleno prsty rovnoběžně se zemí. Pokud se lem sukně nedotýká, jste již mimo teritorium přijatelnosti. Pokud jde o šperky, vynechala bych obří visací náušnice, které na formálním oblečení působí jako pěst na oko a často jsou slyšet více než váš projev. Na závěr je třeba podotknout, že váš vzhled by měl korespondovat s vaším chováním. Ani sebelépe oblečení mladí lidé chovající se jako děcka o přestávce nejsou materiál pro Summit. Tím, že si ještě před konferencí pustíte nějaké to video s Ladislavem Špačkem, tedy rozhodně nic nezískáte.

BÁRA BEČVÁŘOVÁ

Svět po krizi. Svět před krizí?

Kde číhá nebezpečí a proč nás stejně další krize zastihne nepřipravené

» pokračování ze str. 1

Během půl roku po vydání zmíněného článku ztratil index pražské burzy víc než polovinu své hodnoty. V následujícím roce 2009 se český hrubý domácí produkt propadl o 4 % a schodek státního rozpočtu ve výši 192 miliard korun byl oproti předchozímu roku desetinasobný. Přitom když se na konci října 2008 v parlamentu schvaloval státní rozpočet na příští rok, kdy se již vědělo, že se nám otřesy světového hospodářství nevyhnou, odhadoval tehdejší ministr financí Miroslav Kalousek výpadek státních příjmů na 10 až 12 miliard. Je třeba ale dodat, že příchod a dopady světové finanční krize nezaskočily celý svět včetně USA o nic méně než Českou republiku.

v Kongresu. Letošní supervolební rok přitom neslibuje zlepšení situace, naopak. Situace hlavní velmocenského rivala, Číny, také není hvězdná. Čínská ekonomika, která se za posledních třicet let podle HDP v dolarech zvětšila více než třicetkrát, jasně naráží na limity svého růstu a nebezpečně zpomaluje. Ukazuje se, že čínské banky drží mnoho nekvalitních půjček a že mnohé čínské firmy nejsou tak hodnotné, jak se zdály. Na to aby dokázala být „montovnou světa“ je už Čína příliš bohatá, velká část výroby, díky níž strmě rostla, se tak přesouvá do chudších zemí jihovýchodní Asie.

Japonsko již stagnuje téměř rovně čtvrtstoletí, období mezi lety 1991 až 2011 nazývají Japonci „ztra-

Řecka a následné krize eurozóny.

ZACHRÁNÍ NÁS JEN REVOLUCE

Příští karambol světového hospodářství bude mít téměř jistě co dočinění s dluhy. Krizi totiž vlády za pomoci centrálních bank uložily do svých dluhopisů - vypůjčily si peníze v době krize, aby nastartovaly ekonomiku s výhledem, že díky obnovenému ekonomickému růstu budou moci tyto dluhy za několik let či desetiletí splatit. Některé státy se ale zadlužily natolik, že již nedokáží svůj dluh ani udržovat, tj. splácet úroky a půjčovat si na splacení starších půjček.

Navíc celá světová ekonomika je i vlivem masivních kvantitativních uvolňování některých centrálních bank zadlužená natolik, že podle mnohých by ekonomický růst nutný k jejich splacení musela táhnout nová technologická revoluce. Pokud v roce 2008 položily světové trhy na lopatky hypotéky a krach Lehman Brothers, pouhé čtvrté největší investiční banky v USA, jaký dopad by asi měl krach Řecka či Španělska, případně samotných Spojených států?

ČERNÉ LABUTĚ

Jistou útěchu a dávku optimismu by člověku znalému plejády hospodářských problémů mohla přinést myšlenka, že když jsme si prošli tolik krizí a v dnešní době máme skvělé nástroje a detailní informace k analýze různých částí světové ekonomiky, přicházející krize poznáme a zažehnáme, nebo alespoň poznáme, kdy přijdou. Zde ovšem narážíme na filosofický paradox v základech ekonomiky - pokud o hospodářské krizi víme dopředu, můžeme se na ni připravit a výrazně zmírnit její následky. Potom už to ale nebude krize, ale jen drobný otřes. Fatální a devastující ekonomické krize nemůžeme očekávat a nelze jim zabránit, přijdou náhle a bez varování. Právě proto mají tak závažné následky. S nadsázkou lze tedy říct, že budoucí světová krize přijde, až to budeme nejméně čekat.

JAKUB KOPŘIVA

John Holcraft

SKRYTÉ HROZBY?

Na začátku roku 2016 to všechno ale vypadá jako nepřijemná, ale dávná historie - krizí jsme si už jako stát prošli, naše ekonomika roste, nezaměstnanost je nízká a celkově se nám daří dobře. Pohled z Česka na světové hospodářství a zejména na světové finance však nedává mnoho důvodů k optimismu ohledně ekonomické budoucnosti. Do letošního roku nevstupuje skoro žádná z největších světových ekonomik bez závažných problémů.

Spojené státy sice zažívají solidní hospodářský růst, mezi Američany roste rovněž ale počet pracujících jen na částečný úvazek a počet lidí žijících z vládních potravinových lístků. Společnost je hluboce rozdělená, což se odráží na vysoce polarizované politické scéně, USA už několik let dělí od bankrotu doslova několik málo hlasování

ených 20 let". Ani dva roky rozsáhlých infrastrukturních investic a kvantitativního uvolňování v rámci tzv. abenomiky Japonsko, které se navíc potýká se závažnými demografickými problémy, neposunuly směrem k výraznějšímu růstu. Významné ekonomiky Ruska a Brazílie trápí nejen rekordně nízké ceny ropy, jelikož jejich veřejné rozpočty na příjmech z její těžby značně závisí. Indii brání v tom, aby dostala svému obrovskému potenciálu, zastaralá infrastruktura a neliberalizovaná ekonomika.

Zmiňované země vytvářejí spolu s Evropskou unií tři čtvrtiny světového HDP. A ani doma v Evropě to nevypadá o nic lépe. Eurozóna, potažmo celá Evropská unie, se podle politiků rozpadá co tři týdny. Nad EU visí Damoklov meč uprchlické krize, ukrajinské krize, odchodu Spojeného království a bankrotu

Kalašnikov a mezinárodní právo: pár slov o povstáních a povstalcích

„Když se to podaří, je to hrdinství; když se to nepodaří, je to vlastizrada.“ Ve svém německém originále je toto přísloví ještě lepší, neboť slova *Heldentat* (hrdinský čin) a *Hochverrat* (vlastizrada, velezrada) se trochu rýmují, ale překlad nic nemění na hluboké moudrosti. Žijeme v době, kdy se lidstvo snaží svět formalizovat, vyjádřit v exaktních vzorcích a orámovat předvídatelnými pravidly. Ale pořád nevíme, kolik je vlastně na světě států a, v některých případech, kdo je jejich představitelem. Víme, kolik atomů radioaktivní látky už dokáže způsobit jadernou reakci, ale zda jsou Palestinci bojovníci za svobodu nebo teroristé, to určit s jistotou nedokážeme. Revoluce a vzpoury jsou jedním z nejzapeklitějších problémů mezinárodního práva.

Dejte mi svobodu, nebo mi dejte smrt!“, prohlásil údajně v roce 1775 právník Patrick Henry na shromáždění ve Virginii na adresu britské metropole. To bylo v době, kdy třináct amerických kolonií zahájilo boj za svoji samostatnost. O rok později obsadili Britové New York a kolonisté byli blízko porážce. Spojené státy americké by bývaly skončily svoji existenci několik měsíců po svém vzniku, jejich představitelé by bývali byli popraveni a celou věc bychom dnes řadili mezi řadu zoufalých povstání té doby. Fakt je ale takový, že pár vzbouřených statkářů (s pomocí Francie...) tehdy postavilo základy později nejmocnějšího státu světa. Dnes jsou to Američané, kteří často fakticky rozhodují o tom, které povstání bude poraženo a které zvítězí, a které bude uznáno a které odsouzeno.

PRINCIPY, KDYŽ SE HODÍ

Čím to tedy je, že některým rebelům dává mezinárodní právo (ovšem i vnitrostátní, které s ním pochopitelně souvisí) za pravdu a jiným ne? Ne že by neexistovala jistá zvyková pravidla, která by se na problém dala vztáhnout. Je to například zásada práva národů na sebeurčení (stála i za vznikem Československa); jenže zároveň existuje zásada nedotknutelné suverenity státu. Máme tu konflikt dvou principů, a teď jde o to, kterému dát v konkrétním případě přednost. A mezinárodní právo má jeden základní problém, v němž ovšem tkví i jeho jistá romantika. Neexistuje žádný

Nejvyšší soud světa, který by rozhodnul, zda mají pravdu Ukrajinci nebo Rusové, a následně na Donbas vyslal mezinárodní exekutory. Existuje Mezinárodní soudní dvůr, ale ten zaprvé rozhoduje, jen pokud s tím obě strany konfliktu souhlasí

„Proto my (...), dovolávající se u nejvyššího soudece světa správnosti svých úmyslů (...), slavnostně prohlašujeme, že tyto kolonie jsou a mají po právu být svobodnými!“
John Trumbull: Deklarace nezávislosti, olej na plátně, 1817 (výřez)

(představte si, jak by to vypadalo, kdyby žalovaný u civilního soudu musel souhlasit s tím, že řízení vůbec proběhne!), a především zda bude jeho rozhodnutí vynuceno, to je opět jenom na aktérech mezinárodních vztahů – a netřeba vysvětlovat, kdo že tahá za delší konec provazu.

Takže zda právně existuje či neexistuje stát, či kdo je oprávněn jej v mezinárodních vztazích zastupovat, záleží spíše na vůli jeho partnerů, dalších států, popřípadě mezinárodních organizací. Podíváte-li se na mapu světa, uvidíte spíš politický

konstrukt než obraz reality. Ta čára mezi Marokem a Západní Saharou je vcelku fiktivní, kdežto mezi Kišinevem a Tiraspolem chybí. Vydatel mapy patrně uznal názor vlády svého domovského státu a tak na té první čáře trvá a tu druhou neuznává, jakkoliv ví, že realita je jiná. Ve hře je jistě morálka, ale ještě spíše kalkul: pakliže uznám marocký zábor formálně samostatného státu, jak vím, že mě zítra nepřepadne můj otravný soused s tím jeho poblázněným výkladem dějin, podle nějž jsem mu vždy patřil? Na druhou stranu, ti domorodci na mém území jsou skutečně otravná verbež, ani nedokážou docenit, jak jsem je naučil jíst příborem. Když uznám Podněstří, tak se mi vzbouří a budou chtít, aby je jiné státy také uznaly, a to by nešlo. Ostatně, můj dobrý přítel, který drží toho prvního souseda v šachu, si myslí totéž, takže je to bez debat.

nomové moudře pravili, že trh se neptá po původu kupce.

Obvykle se státy na existenci či neexistenci států více méně shodují. Abcházii neuznává skoro nikdo, Liberland vůbec nikdo, naopak Českou republiku berou na vědomí všechny státy OSN (nebylo tomu tak vždy, do roku 2009 nás neuznávalo kvůli majetkovým sporům Lichtenštejnsko). Ale jsou skutečně sporné případy, a příkladem par excellence je právě Palestina. Tu uznává nyní 136 členů OSN včetně ČR (z nečlenů pak třeba Vatikán), značnou část z toho ale tvoří nepříliš významné africké či asijské státy, kdežto Spojené státy americké, Spojené království nebo Francie o tom nechťejí ani slyšet. Dalším je Kosovo, které má nyní podporu menšiny států, ale jsou to naopak vesměs ty vyspělé (včetně ČR). Ještě dodejme, že jednou učiněné uznání se nedá odvolat – někteří ministři zahraničí by rádi zrušili uznání Palestiny z 80. let, jiní možná uznání Kosova z roku 2008, ale ani jedno není možné.

ÚČET ZA REVOLUCI

Vzpoury a povstání mají vedle otázky legitimacy i další mezinárodněprávní implikace. Dalším je třeba otázka mezinárodněprávní odpovědnosti. Zjednodušeně řečeno, stát, který porazí povstalice a obnoví vládu nad daným územím, neodpovídá za to, co povstalci během své vlády dělali, ale opačně to platí – zvítězivší povstalci odpovídají i za dřívější chování státu na svém území (ale samozřejmě ne trestně). S tím zase souvisí otázka právního nástupnictví – i stát, vzniklý revolucí, nastupuje do právního postavení (tedy např. do smluv) svého předchůdce. Ne vždy to samy státy uznávají (např. Litva se necítí být nástupnickým státem SSSR), ale dle mezinárodního práva tomu tak je – ovšem s výjimkou států vzniklých dekolonizací, protože u nich to nelze spravedlivě požadovat. Faktických problémů ovšem tyto státy zdědily přehršel.

Shrnutí: náš seriál končí, jak začal: s vědomím, že mezinárodní právo vskutku není jízdní řád. Je to dobře, nebo špatně? To už vám nepovíme.

MICHAL ZIKMUND

Časem přijde další krize

» pokračování ze str. 1

Myslím si, že modelová ekonomika neexistuje nyní, a nejspíše nebude existovat ani v budoucnosti. Jestli bych měl říct něco konkrétního, tak současná ekonomika by měla stát na pevných institucionálních základech, tak aby nebyla úspěšná jenom dnes, ale právě i v budoucnosti. Tedy modelová ekonomika nemusí být v daném období ta nejlepší na světě, ale měla by být trvale udržitelná a tedy schopna vyrábět poptávané produkty a služby dnes i za padesát let.

Dá se dopředu odhadnout, která průmyslová odvětví budou na vzestupu a které naopak čeká pád a zapomení?

Jakékoliv predikování je náročné a o tom by mohl být celý náš rozhovor. Je to jako s předpovědí počasí, ale ještě o stupeň horší. Venku může svítit sluníčko a být hezky, nebo může pršet a řídit krupobití. Nevíme, jak bude, ale víme, jaké různé formy počasí mohou nastat. Ale u ekonomiky, a jednotlivých průmyslových odvětví ani nevíme, jaké budoucí scénáře mohou nastat a už vůbec ne, který z nich nastane. Nelze předpovídat, které sektory porostou, když ty sektory možná dnes ani neexistují a nemají jméno. Mluvíme o nějaké vzdálenější budoucnosti, třeba padesáti let. Samozřejmě v krátkém období je to předpovídání o něco spolehlivější a je možné s určitou nepřesností předpovídat, že za pět let některé dnešní trendy budou pokračovat. Například dneska předpovídat, že těžba černého uhlí v České republice je neperspektivní a že ten sektor bude ještě menší, než je dnes, je celkem jednoduché.

Velké pozdvižení vyvolává v poslední době prudký pokles cen ropy – komodity, jejíž pozice se zdála být, alespoň laikům, neotřesitelnou. Je to předzvěst velkých ekonomických změn? A i politických, vždyť na příjmech z ropy stojí celé režimy.

Nevím, jestli je to předzvěst velkých ekonomických změn, ale určitě to s nimi souvisí. Nemyslím si ale, že je to sama o sobě nějaká zásadní událost. Teď se zdá, že ty ceny budou nízké, ale během pár let nebo měsíců se situace může změnit. Cena ropy je důsledek – spíše než příčina – například bezpečnost-

ních změn na Blízkém východě nebo dlouhodobých změn v ekonomikách ve využívání ropných produktů a automobilů.

Existuje více takových trhů, které mají potenciál otřást politickou mapou nebo alespoň společenskou situací?

Moje odpověď bude v tomto případě navazovat na tu předchozí: Je otázka, jestli trhy otřásají politikou, ekonomickou či společenskou situací, anebo jestli ten trh odráží tu realitu. Já myslím, že například obecně finanční trhy mají velkou moc a jedna z příčin té poslední krize ležela na finančních trzích, takže je to jeden ze zásadních sektorů. A myslím, že také trh s potravinami je zásadní. Cena základních potravin a obilí je také něco, čehož vliv jsme mohli pozorovat. Jinak myslím, že jádro těch změn je však spíše v těch společenských a politických změnách, případně změnách klimatu a životního prostředí. To jsou ty věci, které potáhnou změny v těch trzích spíše než naopak.

Velkým „hitem“ je nyní Silicon Valley a svět start-upů. Je to opravdu budoucnost nebo jen nafouknutá bublina nezájímavých snů?

Správnou odpověď na tuhle otázku budeme vědět za deset let, nebo spíše ještě později. Je celkem pravděpodobné, že je to teď nafouknuté, ale je otázka, nakolik to splaskne, nebo jak dlouho to ještě poroste, než to trochu nebo více splaskne. Já myslím, že to, jaká váha se dává tomuto sektoru, je přehnané. Na druhou stranu, tady se nebavíme už jen o technologiích, ale jde i o to, že některé nové start-upy nebo některá nová odvětví začínají pohlcovat už existující odvětví.

V současnosti se objevuje řada zpráv o problémech čínské ekonomiky a jejich potenciálu vyvolat další globální krizi. Je v tomto kontextu rozumné, když se Česká republika snaží v posledních několika letech více orientovat svojí exportní politiku právě na Čínu?

Když odpovím obecně, tak je rozumné diverzifikovat. Ať už když mluvíme o celoživotních úsporách nebo když mluvíme o našich exportech. Do Číny nyní jde jenom velmi malá část našich exportů. A pokud tam půjde o něco větší

část, tak to myslím ničemu vadit nebude. Nedokážu odhadnout, jak moc se ten podíl zvýší, případně jak moc k tomu přispějí současně aktivity. Ale jinak myslím z toho, co zatím vidím, že je to mnohem více nafouknuté mediálně a z hlediska nějakého působení navenek, než že by tomu odpovídala ta čísla, která vidíme u exportu. I když samozřejmě jak například můj kolega z IES Vilém Semerák říká, naše vztahy s Čínou jsou větší, než by se mohlo zdát kvůli tomu, že řada našich exportů do jiných zemí, hlavně například Německa, je pak reexportována do Číny. Takže ty exporty tam mohou být vyšší, než se zdají podle těch čísel.

Česká republika si teprve pomalu zvyká na starý dobrý kapitalismus v podobě, v jaké fungoval na západ od našich hranic celou druhou polovinu dvacátého století. Nevychází ale už tento model pomalu z módy? Dokážeme sláhat vývoj?

To je velmi optimistický pohled, že bychom byli dnes na úrovni západu z hlediska kapitalismu. Je to určitě problém, že doháníme, co jsme zameškali. Bohužel to, co jsme zameškali během čtyřiceti let, jsme nedokázali dohnat během pěti let v devadesátých letech. Stále to ještě doháníme. Je to pro nás pořád výzva. Ale podobně jako je to s českou ekonomikou, tak já to vidím s výukou ekonomie. Snažíme se to učit tak dobře, jako to učí na západě, ale na západě už jsou možná zase o krok dál, jsou progresivnější ve výuce. Takže najít dobrou kombinaci toho dobrého konzervativního ze západu a toho progresivního, je podobný úkol jak v té výuce ekonomie, tak v ekonomice samotné.

Působíte jako vyučující na prestižní české vysoké škole – odpovídají naše současné studijní obory a struktura absolventů požadavkům moderní ekonomiky?

V českém vzdělávacím systému se mi zdá přehnaný důraz na znalosti a malý důraz na schopnosti jako například kritické a kreativní myšlení, schopnost týmové spolupráce, schopnost motivovat sebe i ostatní. Přál bych si ale, ať ostatní posoudí, jestli je to realita, aby to na IES bylo jiné. Věřím, že se nám to do velké míry daří. Ano, naše studenty také učíme, jak mají vlády

hodnotit dopady svých veřejných politik, i je učíme účetnictví a určování hodnoty firmy. Ale to hlavní by mělo být, že je učíme přemýšlet, a připravujeme je na to, aby dobře fungovali ve svých životech, včetně zapojení do ekonomiky. A z hlediska zájmu zaměstnavatelů se zdá, že se nám to daří. Jsem optimistický, že se studentům bude dařit nejenom těsně potom, co absolvují, ale i za x dalších let či dekád. Důležitá je flexibilita, že se naučí něco, co nejspíš využijí i v budoucnosti, i když nevíme, jak ta budoucnost bude vypadat.

Co byste doporučil dnešním středoškolákům, kteří budou na pracovním trhu vstupovat téměř až za deset let? Co mohou čekat?

Přemyslím, na kolik se stavět do role někoho, kdo má nebo chce radit středoškolákům. Asi jsem také svázaný svou osobní zkušeností. Ale řeknu několik věcí, které nejsou možná tak často opakovány: jste na střední škole, tak si z ní vezměte to, co považujete za užitečné a to co vás baví. Spolužáci, se kterými trávíte spoustu času, jsou možná lidé, se kterými strávíte nejvíce času v životě. A máte dost času je dobře poznat. Možná vás oni nebo jejich známí budou provázet i v profesním životě. Vrátil bych se k té flexibilitě. Dělejte, co vás baví, co vám připadá teď relevantní z hlediska uplatnění na trhu práce. Ale trh práce a to, co vás baví, možná bude jinačí za deset, dvacet, třicet let, takže se vám vyplatí podpořit své schopnosti kritického a kreativního myšlení, schopnosti pracovat v týmu apod. Tedy kompetence, které s velkou pravděpodobností využijete za několik dekád.

PETR HANZLÍK

CO NÁS ČEKÁ?

KONFERENCE
1. – 4. DUBNA

Delegátský duel

Pavel Řežábek
USA, UNEA

Jak se váš stát staví k otázce lovu velryb?

Viola Pražáková
Japonsko, UNEA

Pokud se jedná o ekologickou situaci ve světovém oceánu, vláda Spojených států amerických klade velký důraz na co nejvýraznější snížení destrukce tohoto prostoru a především lovu velryb, jejichž počet se snižuje neudržitelným tempem. Děje se tak kvůli celkově nadměrnému využívání oceánu, ale především kvůli nelegálnímu lovu velryb, především japonskými rybáři. Je nemyslitelné, aby se v době, kdy se počet žijících velryb blíží nule, vůbec uvažovalo o legalizaci lovu tohoto druhu. Pro ilustraci: v šedesátých letech minulého století bylo na světě pouze 650 jedinců plejtváka obrovského. Jejich počet se sice díky ochraně zvýšil na 5 000, i to je ovšem velmi málo ve srovnání s 275 000 jedinců, kteří žili dle odhadů před začátkem masového lovu velryb. USA budou usilovat o zachování mořského genofondu jak na půdě OSN, tak v Mezinárodní velrybářské komisi (IWC), kde se postaví pokusům zrušit moratorium na lov velryb. Povolení jejich lovu by nevyhnutelně vedlo k jejich brzkému vyhynutí. Nyní je na místě jednat o tom, jak zamezit ilegálnímu lovu a tím zachránit tento úžasný druh před vyhynutím.

Lovení velryb bylo vždy pro Japonsko tradiční hodnotou. Tato hodnota je ale zpochybňována neopodstatněnou kritikou států a organizací, které lov velryb vnímají jen jako akt rozmaru, a ne jako druh obživy či jako tradici. Nezrušení moratoria IWC a neobnovení komerčního lovu velryb proto vnímáme jako kulturní útlak. Nechceme být známi jako stát, který nedbá životního prostředí a nerespektuje normy. Podporujeme čistotu moří, zdravé fungování mořských ekosystémů a také jsme si vědomi zákazu lovení ohrožených druhů. Zákaz lovení běžných a neohrožených druhů velryb je pro nás ale nesmyslem a nevidíme jediný důvod, proč takovéto zákazy dodržovat. Mezinárodní velrybářská komise bohužel neplní svojí původní roli, to jest udržitelný rozvoj velrybářského průmyslu, ale poddává se tlaku protivelrybářských tendencí. Jsme ochotni přistoupit ke kompromisu, nenecháme si ale diktovat, co nám půjde na talíř.

DOPORUČUJEME

NULTÉ ČÍSLO

Román Umberta Eca Nulté číslo, který vyšel na podzim minulého roku, se setkal se smíšenými reakcemi od recenzentů i čtenářů. Bylo to totiž něco poněkud jiného, než se od autora tlustých svazků nadlidsky zamotaných a propracovaných příběhů čekalo. Krátký

a vcelku jednoduchý příběh z Itálie začátku devadesátých let o redakci fiktivních novin ale, co se stylu a tematického záběru týče, nezapře svého autora. Eco se s evidentní chutí pouští do konspirací o smrti Mussoliniho i o atentátu na papeže, šperkuje text aluzemi

a skvělými postřehy o fungování medií v dnešní době, se čtenáři si pohrává i falešnými předpověďmi budoucnosti. Oproti předchozím knihám je ale o poznání satiričtější. Vlivem jeho krátkosti a také nezvyklého vyústění mnozí Nulté číslo vykládají jako zprávu o ro-

mánu, který autorovi nedovolily napsat nepříznivé okolnosti. V souvislosti s jeho odchodem jej ale můžeme vnímat jako šibalské mrknutí na rozloučenou adresované čtenářům.

JAKUB KOPŘIVA

RESPEKT K RUSKÉ ŠPIONÁŽI

Ačkoliv v dnešní době ví asi každý, že zdánlivě vzdálené a nedosažitelné geopolitické procesy mohou mít zcela konkrétní důsledky i v klidné české kotlině, je dobré využít každou příležitost k tomu si to připomenout. Jednu takovou nabízí debata „Putinovi agenti: Jak

ruští špioni kradou naše tajemství“ organizovaná časopisem Respekt. Česká republika totiž představuje v rámci zpravodajského boje mezi Ruskem a Západem jistou základnu ruských agentů, mnohdy s diplomatickým pasem, pro celý středoevropský region a vy-

soká aktivita těchto špionů se odráží i na české domácí scéně. V Knihovně Václava Havla budou o aktivitách ruských tajných služeb v EU a střední Evropě diskutovat premiér Jan Fischer, bývalý velvyslanec v Moskvě a Spojených státech Petr Kolář a redaktor Respektu

Ondřej Kundra. Moderovat bude Silvie Lauder, rovněž redaktorka Respektu. Na konci debaty pak proběhne křest knihy Ondřeje Kundry Putinovi agenti. Debata se uskuteční již 8. března v 19 hodin.

JAKUB KOPŘIVA

Nové tisíciletí – vstup do EU, reformní snahy i globální finanční krize

V minulých dílech jsme se zabývali vývojem české ekonomiky v průběhu „divokých devadesátých let“. Na začátku nového tisíciletí fungovala v České republice již poměrně standardní tržní ekonomika, ve které ovšem přetrvávaly některé problémy. Kolem přelomu tisíciletí zesílila též příprava na vstup České republiky do Evropské unie, která znamenala nutnost přijmout velké množství zákonů odpovídajících evropským standardům. V prvním desetiletí nového milénia zaznamenala česká ekonomika velmi slušný růst, který však byl náhle ukončen příchodem globální finanční krize v letech 2008 a 2009.

V předchozích dílech jsme se věnovali nejdůležitějším strukturálním změnám, kterými česká ekonomika prošla od listopadu 1989. Trochu jsme přitom opomenuli celkový makroekonomický vývoj v tomto období. Jak víme, v lednu 1991 proběhla liberalizace cen, což mělo za následek velmi vysokou inflaci, která v tomto roce dosáhla 57 %. V tomto roce také došlo k více než 11% propadu HDP, což souviselo nejen s transformací naší ekonomiky, ale i rozpadem východních trhů, na které byla dosud orientovaná. Brzy se však ekonomika nově orientovaná spíše na západní trhy vrátila k růstu, který v roce 1995 dosáhl 6 %. V roce 1996 však opět začal růst zpomalovat a v letech 1997 a 1998 prošla ekonomika menší recesí, která přispěla k pádu druhé Klausovy vlády, a mj. i ke konci bankovního socialismu. Zemanova vláda vládoucí od roku 1998 díky tzv. opoziční smlouvě si dala za cíl obnovení hospodářského růstu i za cenu zvyšujících se schodků státního rozpočtu.

K obnovení růstu skutečně došlo, takže do nového tisíciletí vstupovala ČR sice s asi 9 % nezaměstnaností, ale s rostoucí ekonomikou. Růst byl tažen zejména vývozem do Německa, které se stalo nejvýznamnějším obchodním partnerem ČR. Vývoj naší ekonomiky je proto v současnosti velmi závislý na vývoji německé. V tomto období probíhala rozhodující fáze přípravy na vstup do EU, ke kterému došlo v roce 2004. V té době už byla u moci vláda Vladimíra Špidly, jehož ČSSD vyhrála volby v roce 2002 se slibem štedrého sociálního státu. Plnění těchto slibů však vedlo k vytváření vysokých rozpočtových schodků v době poměrně silného růstu a v důsledku toho k neustálému růstu celkového zadlužení české ekonomiky.

ROSTEME „NA DLUH“

Toto zadlužování v době hospodář-

ského růstu bylo terčem kritiky tehdejší hlavní opoziční strany ODS. I vlády vedené sociální demokracií se později snažily přijmout určitá úsporná opatření, situaci ale nepomohlo, že během tohoto volebního období došlo dvakrát k výměně premiéra. Poslední z nich, Jiří Paroubek se rozhodl zlepšit volební preference své strany pomocí dalšího utrácení na úkor dotažení některých potřebných reforem, které se už v té době začaly připravovat. Volby v roce 2006 sice vyhrála

v září 2008 se rozšířila do celého světa. Česká ekonomika na ní doplatila více jak 4 % poklesem HDP v roce 2009. Topolánková vláda navíc uprostřed českého předsednictví padla a byla vystřídána úřednickým kabinetem Jana Fischera, který nakonec neplánovaně vládl celý rok až do řádných voleb v roce 2010. Z logiky věci tento kabinet neměl odvahu pustit se do jakýchkoli politicky citlivých reforem a prováděl spíše udržovací politiku. Jediným výraznějším zásahem do

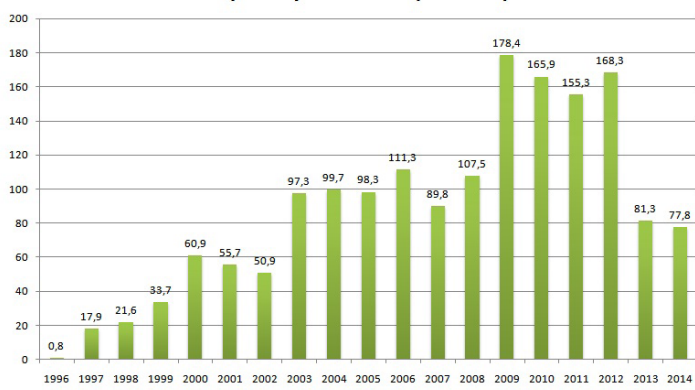
k ustavení současného kabinetu. Ten se rozhodl některé reformy zavedené předchozími vládami skutečně zrušit, mj. důchodovou reformu nebo regulační poplatky ve zdravotnictví.

REFORMY? NEZÁJEM...

Oproti prvním letům po pádu socialismu není česká veřejnost v současnosti příliš proreformně naladěna. To ovšem nic nemění na faktu, že česká ekonomika nadále čelí výzvám, které si vyžadují nějakou reakci hospodářské politiky. Vlády budou i nadále muset čelit problémům spojeným se stárnutím populace, zabývat se fungováním vzdělávacího systému, který by měl být schopen připravit obyvatele na uplatnění v ekonomice 21. století, reformu potřebuje i daňový systém, který je velmi komplikovaný a nepřehledný, a v některých ohledech i nevhodně nastavený. ČR má například jedny z nejvyšších nákladů práce ve srovnání s jinými vyspělými zeměmi, zejména v důsledku vysokých odvodů sociálního pojištění na každého pracovníka, což může mít v delším období velmi negativní dopad na zaměstnanost. Ačkoliv tedy žijeme v současnosti v relativním blahobytu, stojí před naší ekonomikou řada výzev, které budeme muset zvládnout. I současní delegáti Summitu jako možní budoucí politici, ekonomové nebo prostě jen aktivní občané se jimi dost možná budou muset seriózně zabývat.

PETR HANZLÍK

Rozpočtový schodek ČR (v mld Kč.)

Wikipedia

ODS, ale dlouho nemohla sestavit většinou vládu. Vláda Mirka Topolánka pod jejím vedením, která nakonec získala jen těsnou většinu díky dvěma odpadlíkům z ČSSD, zrušila některé nejkřiklavější „předvolební dárky“ předchozí vlády a zavedla například i jednotnou sazbu daně z příjmů či regulační poplatky ve zdravotnictví. Další reformy, které měla v plánu, se jí však nepodařilo prosadit, neboť se potýkala se stále méně stabilní podporou v parlamentu a v první polovině roku 2009 se navíc musela věnovat českému předsednictví v EU.

KRIZOVÝ NÁRAZ

Na podzim 2008 vypukla hlavní fáze globální finanční krize, která začala splasknutím bubliny na americkém hypotečním trhu a po pádu investiční banky Lehman Brothers

ekonomiky byl tzv. Janotův balíček (podle tehdejšího ministra financí), který měl za cíl snížit deficit rozpočtu, který se dramaticky zvýšil v důsledku propadu příjmů způsobeného zpomalením ekonomiky. Úřednická vláda byla po volbách roku 2010 vystřídána vládou Petra Nečase, která měla ambici pohnout s řadou přetrvávajících problémů české ekonomiky včetně důchodové reformy či začít konečně účinně potlačovat korupci. Bohužel vinou kombinace vnitřních sporů, skandálů a zavádění některých opatření se tato vláda stala brzy velmi nepopulární, což postupně podvazovalo její schopnost provádět další reformy, které navíc slibovala opozice zrušit. Události, které nakonec vedly k jejímu pádu, máme ještě všichni v živé paměti, stejně jako poslední volby, které vedly

Congratulations, you can speak!

This year, many Czech students will for the first time have the opportunity to substitute one of the Maturita foreign language exams by having successfully undergone a certificate test. But what are language certificates anyway? And which options do we have?

Of course, certificates have been useful even before the ministry decided to acknowledge they actually do exist. They are a pretty good way of assessing your language skills, which is useful for number of reasons. If we leave out starting a fire with them, mainly job and university applications come up to my mind. Since we suppose that by now you have been persuaded into trying to apply for a university abroad (if not, do see the last issue), this information might come in handy.

...BUT SOME TESTS ARE MORE EQUAL THAN OTHERS
To endure your 21st century-life in a successful manner, using English actively, compared to mere understanding, is pretty significant. Most people already do understand this, luckily, and so possessing of either the FCE or CAE certificates is slowly but surely becoming normal, even though it costs something.

Interestingly, this popularity seems to apply more to the Czech Republic than to other countries. These Cambridge English certificates have one enormous advantage; they do not become a meaningless piece of paper with time, but keep their value for an unlimited period of time. The IELTS and TOEFL standardized tests tend to be more popular overall, especially when applying for an American University. Yet as I have indicated, they both lose their validity after two years from taking the exam.

Anyway, what do you actually do when taking this kind of a test? There is a combination of reading, listening, grammar and speaking exercises. Every test is different when looked at in detail though; so do research before jumping in.

It should also be stressed that with the Cambridge certificates, you aim for a specific level of English proficiency (for example B2) and then either pass or fail. However, with the other two, you take the test

and get assessed according to your performance. That means you will get a paper stating how good your English skills are... even if it is much worse than you thought. The main message then? Always think of what you are going to need it for.

THE MORE, THE BETTER

“Well I already have a certificate so thank you for wasting my time.” Not so fast! If you do, you might be learning another language as well now, correct? Let’s not repeat the process of explaining the point of having the paper and let’s get to the point, shall we?

German is most likely second on the list of foreign languages in the Czech Republic and it makes perfect sense – just by looking at the map. There is, however, more uncertainty as for which test to take to know where you stand. TestDaF, ZD, DSD, DSH... again, more options and more obscure abbreviations than needed. Let’s break it down.

TestDaF should be the most useful one if you are thinking of applying for a German university, since literally all the universities recognize it. Moreover, they are also valid till death do you part. Hence it is like with the Cambridge certificates, except that you are not aiming

for a specific level in advance. The DSH is very similar in this regard. You may know Zertifikat Deutsch under a different name than this one now. That is because it is a result of a joint collaboration of Göthe Institut and a couple of other institutions. And Göthe Institut now advertises it under its own name, the Göthe-Zertifikat. Nothing unusual here, no expiration. On the other hand, the Deutsches Sprachdiplom is mainly for German students themselves. For other major languages, the process options tend to be fairly similar.

Speaking well is one thing, but acing a test is another thing. Unfortunately. Since the tests are standardized, which they obviously need to be for the sake of fairness, it is to some extent possible to prepare for that particular test. And the organizations providing the tests are definitely aware of this and adapt themselves accordingly. Thus, you can buy textbooks, take courses or try free tests. So the question then stands clear; decide yourself on how badly do you want the certificate and how much money are you willing to invest.

FRANTIŠEK NOVOTNÝ

Vlakem z Moskvy do Hanoje

*Pomalou se blíží léto a vy toužíte poznat svět, ale „zabalený“ zájezd od cestovní kanceláře ve vás více než cestovní horečku vyvolává nevolnost? Dva bývalí delegáti Pražského studentského summitu **Dominik Ilichman** a **Michal Najman** vloni v létě vyrazili s přáteli na několik měsíců do Asie. Na vlastní pěst, s batohem.*

Na začátku jsme věděli tři věci – máme tři měsíce volna, omezený rozpočet a chceme zažít pořádné dobrodružství. V posledních letech jsme hodně cestovali po Evropě a začalo nám připadat, že většina evropských států je téměř totožná. Evropa má stejné náboženství, tradice, provázanou historii a skoro všude se člověk snadno domluví anglicky. Tentokrát jsme chtěli poznat něco úplně odlišného a Asie pro to byla skvělou destinací.

Letěli jsme nejprve do Moskvy, kde jsme nastoupili na Transsibiřskou magistrálu a skrz celé Rusko a Mongolsko jsme se po několika týdnech dostali do Číny.

» pokračování na str. 10

Vlakem z Moskvy do Hanoje

» pokračování ze str. 9

Procestovali jsme Čínu od severu k jihu a zamířili jsme do Vietnamu. Na místním tržišti jsme si koupili motorky a zbytek cesty do Bangkoku jsme ujeli na motorkách. Celkem jsme po Asii nacestovali dvacet tisíc kilometrů.

CESTOVÁNÍ NENÍ VŽDY DOVOLENÁ

Cestování na vlastní pěst s krosnou na zádech, neboli backpacking, není vždy procházka růžovým sadem. Na rozdíl od cestovky, která se snaží, aby vše šlapalo podle plánu, jsme žádný podrobný plán neměli. Už jsme nechtěli, aby nám někdo organizoval náš čas. Ne-

chtěli jsme se schovávat v hezkých hotelech v místech, kde to hezké není. A hlavně jsme chtěli být ve větším kontaktu s místními lidmi. To všechno s sebou nese i řadu nesnází. Pamatuji si třeba jeden krizový moment, kdy jsme se vraceli z vietnamského národního parku a na konci na nás čekala skupina ozbrojených policistů. Neuměli anglicky a začali po nás řvát něco ve vietnamštině. Celá situace se vyhrtila natolik, že nás dotáhli na policejní stanici, zamkli dveře a několik hodin vyslyšeli. Nakonec jsme museli zaplatit „jen“ pokutu, ale dodneška nevíme za co.

Když jsme po dvou měsících cestování dorazili na tropické ostrovy

v Kambodži a za pár korun si pronajali bambusový bungalov na písčité pláži, došlo nám, že cestování a dovolená jsou dvě různé věci. Cestování je často velká dřina, protože se téměř každý den dostáváte to neplánovaných situací, které musíte spontánně řešit. Dovolená je často jen jednou částí cestování. Ta pohodová a bezstarostná. Všechny ty mezí situace jsou pro nás ale s odstupem času to nejcennější, co nám loňské léto přineslo.

Cesta s námi navíc zůstala a do jisté míry změnila náš život. Objíždíme Česko s krátkým dokumentem, který jsme na své cestě natočili. Nezávislé cestování je skvělá forma vzdělávání. Už ve starých

českých pohádkách se objevuje motiv mladého člověka, který musí nejprve vyrazit s rancem buchet do světa na zkušenou, aby se později mohl stát dospělým. Myslím, že to je výborná strategie i v dnešní době, a proto se o zážitky chceme podělit s ostatními.

Pokud byste se chtěli dozvědět o dalších zážitcích z Asie, můžete kluky sledovat na jejich Facebookové stránce – Ponožky na cestách / Socks Travelling.

DOMINIK ILICHMAN

Autor je bývalým delegátem

Český Tarzan v Indonésii

Jééé, ty jsi hezky opálená, jako indián! Kde jsi byla? Tak toto již posledních pár týdnů slyším od svého okolí denně. Odpověď typu opalovačka na pláži však nepadá. V období po zkouškovém jsem se totiž rozhodla už po několikáté na pár týdnů odjet do Indonésie na dobrovolnický program Green Life, který se mimo jiné věnuje vykupování pralesa a čištění pláží.

Koncem prosince jsem sbalila pár kousků oblečení do batohu a vydala se na Sumatru do oblasti národního parku Gunung Leuser. Po příjezdu do malé vesničky hraničící s tímto parkem jsem se přivítala s indonéskými přáteli a se dvěma z nich rovnou vyrazila vstříc pralesu, abych se setkala se zbytkem dobrovolnického týmu, který již tou dobou pobýval v kempu dvě hodiny cesty od vesnice. Pokud se člověk chce do kempu dostat, musí ve vlhkém horkém podnebí projít plantážemi palmy olejné, řekou a v neposlední řadě pralesním porostem, kde je mačeta často užitečnou pomůckou. Po dvou hodinách šplhání do kopce a klouzání z kopce se ocitnete v dobrovolnickém kempu uprostřed nikdy nekončící zelené, s jakoukoliv civilizací v nedohlednu. Práce začíná! Pokud není potřeba pomoci v kempu s opravami, vydávají se dobrovolníci do pralesa na proti-pytlácké hlídky. Při těchto výpravách se vyhledávají a ničí objevené pytlácké pasti a rozmístíují fotopasti, které zachytávají jakýkoliv pohyb ve dne i v noci. Pamě-

ťové karty z fotopastí se po měsíci kontrolují, vyhodnocují a výsledky

archiv A.J.

se zasílají na základě spolupráce s národním parkem rangerům. Nutností je také procházet určité části pralesa, které byly buď vykoupeny projektem Green Life nebo mu byly

svěřeny k hlídání přímo národním parkem. V rámci ochrany pralesa a ohrožených druhů zvířat v něm jsme letos také ve vesnici dostavěli informační centrum Tiger House, kde několikrát týdně probíhá výuka angličtiny pro děti. Turisté i místní se zde zároveň mohou dozvědět základní informace o ochraně přírody. Na tom všem se dobrovolník během pobytu podílí.

vyplaveného smetí. Naším úkolem je odpad na jednotlivých ostrovech sbírat a odvézt na skládky, aby se nedostával zpět do moře. V místních ostrovních vesničkách učíme obyvatele rozpoznávat suchou trávu od plastu a pomáháme vybudovat systém odvozu těchto nerozložitelných odpadů.

Po pár týdnech práce v pralesu a na ostrovech v podmínkách bez vymožeností civilizace najednou stojím poslední den před odjezdem zpět domů sama na pláži. Ostatní dobrovolníci tráví volný čas hodinu cesty kolem ostrova a turisté na tomto ostrově jednoduše nejsou. Užívám si pohled na desítky ostrovů kolem, které jsou stále zanesené odpadem, mezi kterým želvy kladou svá vejčka a dochází mi, že v Indonésii nejsem naposledy. Nejenže během dobrovolnictví na nějakou dobu dobrodružně úplně opouštím městský styl života, ale zároveň pomáhám svému okolí způsobem mně blízkým. Pomáhám dětem i přírodě a pokaždé si odnáším zkušenosti a zážitky, které čím dál více lidí zajímají a chtějí je také. Pro mě je motivace k dobrovolnictví jasná: zapojení se do pomoci přírodě. Bezpochyby se ale vždy také těším na adrenalinové zážitky a akce, které v Praze nenajdete... Přeci jen divočáka, medvěda nebo tygra člověk na Václaváku jen tak nepotká.

ADÉLA JIŘIČKOVÁ

PLASTIKOVÝ HABITAT

Druhá polovina projektu se odehrává na souostroví Pulau Banyak na západě Sumatry, kde člověk objeví ráj na zemi ... ovšem plný

Excuse my French but... F@&\$ YOU!

Spojení v nadpisu se občas používá v anglofonních zemích, jak zamaskovat něco, co jste říci chtěli, ale říkat se to nemá. Proto to raději svedete na vlastní jazykovou neznalost, která s tím ale v tomto případě nemá nic společného. Podobné je to ve světě diplomacie, kdy děkujete svému kolegovi za krásnou ukázkou přátelství mezi vašimi národy, zatímco jaderná síla obou států mají pohotovost.

NIKDO UČENÝ Z NEBE NE-SPADL

Znáte ten pocit, kdy jste poprvé na setkání špiček světové diplomacie, všichni jsou v elegantních oblecích, pohledy ostřejší než tužky stenografů a cítíte jemné mravenčení v konečcích prstů? Přestože vám ráno ujelo metro a zapomněli jste si vzít svačinu, stále jste to jen vy, kdo stojí mezi vítězstvím a zmarem cílů, kterých chcete dosáhnout. Co teď? Svačinou (kterou stejně nemáte) nyní nikoho neuplatíte a nikdo nechce ustupovat.

se naopak dá vyvrátit, ale i to vyžaduje schopnost najít a pochopit protichůdné zdroje.

DĚKUJEME ZA NÁZOR A TADY MÁTE KLÍČENKU

Klíčem k úspěchu je tvorba koalic, které se s jednotlivými body agendy proměňují a lámou. Prosazujte své návrhy skrze kuloární jednání nebo naopak vytvářejte blokační koalice, pokud vám předkladatelé nevyhoví. Kuloáry umožňují rychlejší, obecnější a jednodušší komunikaci, takže se dokument rychleji mění

nejme, že vy jste diplomaté. Tedy profesionálové, kteří spolu mají spolupracovat a hledat společná a udržitelná řešení, a volby vás vašeho kolegy nezabaví. Přestože apel kolegyně na záchranu syrských tučňáků je stejně mimo projednávanou otázku jako její módní vkus, je lepší debatu skutečně zaměřit na nebezpečí, které občanské války mají na kvalitu životního prostředí. To o jejich šatech jí můžete říci i mezi čtyřma očima potom.

Mnohem častěji tedy než celý projev věnovat nedokonalostem argumentace nebo neznalosti druhých je lepší poděkovat ctěnému kolegovi za jeho jistě zajímavý názor a vrátit se k meritu věci. Nejen, že tak můžete zachránit kolegovi kůži, ale i získat další cenný hlas a čas, který budete věnovat důležitějším věcem než je krmení vlastního ega. Navíc podobné rádoby zábavné výstupy mohou mít také nemilou dohru v podobě doplňujícího komentáře

z loňského setkání OSN, upravte ho v délce i obsahu potřebám letošní konference. Nebuďte vlastní karikaturou. Vyzkoušejte si projev předem. A hlavně nezapomínejte – v publiku – té mase tváří – nesedí nikdo, kdo by vás soudil nebo chtěl zesměšnit. Naopak – jsou tam desítky velvyslanců, kteří jsou úplně stejně nervózní jako vy a jen čekají na své vyvolání. Mít projev v zaplněném Ambasadoru je zkrátka velká výzva. Ale i příležitost, která se vám už nikdy nenaskytne.

FORMA JE SESTROU OBSAHU

Existuje samozřejmě celá řada notorií, kterým se při svém projevu vyvarovat. Jedním z nich je, že mluvíte za svůj stát, tedy já se mění na my a můj cíl se mění na náš. Přece jen nejste svou vládou placeni za obhajování zájmů Franty Nováka, ale vašeho mocného a nádherného státu, v jehož čele jsou ti nejmoudřejší a neschopnější, demokraticky zvolení jedinci. Teda alespoň do příštích voleb. Nebo do dalšího vojenského puče. Každopádně váš stát je nejlepší a v souladu s principy Charty OSN vměšování do vnitřních záležitostí států není bez jejich souhlasu dovoleno.

Na jednu stranu taková pompéznost je sice velmi zvláštní a nepřírozená, nicméně na druhou stranu tak svým kolegům jasně ukážete, že téma je naprosto mimo debatu a zároveň nemožno vyvracet vaši slušnost i konstruktivní návrh, jak se stáhnout z boje a zachovat si tvář. Nic se ale nesmí přehánět, takže pokud podobný postup povýšíte na standard, tak za celé jednání neuslyšíte jediný smysluplný návrh, ke kterému byste připojili své vlastní cíle. Lepší, než se zapojovat do velkohubých sporů, je kolegovi (jehož prokletý stát okupuje vaše právoplatné území) vhodné poděkovat za konstruktivní návrh (ne, fakt konstruktivní nebyl!), přislíbit, že se mu v tomto budete věnovat během kuloárního jednání (hlavně to ne) a jistě najdete smírné a spravedlivé řešení (naše tanky už jsou na cestě!), než se s ním přetahovat o pravdu skrze pomalý jednací řád.

MICHAL ŘÍHA

Pro skvělý projev není klíčový jen obsah, ale také jeho verbální i nonverbální podání.

Bez informací se daleko nedostanete, a i když je máte, tak je musíte nějakým způsobem podat. Rozesmátí kolegů je sice skvělé, ale cena komika roku se letos už udílela. Maskování neznalosti či vlastní nervozity za humor, drzost nebo slovíčkaření prokoukne každý během několika minut a v lepším případě vás někdo usadí jen jízlivou poznámkou. Je proto nutné se naučit, být těsně před konferencí, vyhledávat informace, statistiky a průzkumy. Není krásnějšího pocitu, než když spanilou jízdou svého protivníka skrze dokument utnete jedním projevem o dvou větech. Téměř každý argument či statistika

pod rukama. To je požehnáním i prokletím, zvláště pokud nejste u jednacího stolu. Představa, že jeden váš projev přiměje celý sál změnit názor, je mylný. Na druhou stranu představa, že jedním projevem si celý sál znepřátelíte a podporu ztratíte, je naopak reálná. Je tedy lepší přemýšlet, než něco řeknete. Řečnické otázky jsou krásnými klišé, ale většinou nikam nevedou. A pokud ano, tak k odpovědi, kterou slyšet nechcete. Druhým Mordorem (kam se tedy vydat nechce) je osočování, přeručování a osobní útoky. Přestože ty patří mezi základní vybavení skoro každého politika, nezapomí-

předsednictva na vaši osobu, a jak jednací řád říká, předsednictvo má vždycky pravdu. Horší to už může být jen v případě konferenčních proslovů. Nemáte pointu? Dejte tam po Babicově vzoru vtip, bouchání do stolu nebo alespoň spílání imperialistům, rétoriku, kterou váš stát nepoužil od dob kubánské krize. Schovete se za pultík nebo naopak s ním bez skrupulí zápáste. Projev sice obsah mít stále nebude, ale nikdo si toho nevšimne pro hloupost celého obrazu. Omyl. Budete už ten den už padesátý – lehce zapomenutelný a nezajímavý. Zkuste si raději vyoglovat reálný projev vašeho státu

Rada bezpečnosti – UNSC

A je to tady! Dnes je TEN den - den posledního přípravného setkání před velkou konferencí. V průběhu pěti měsíců jsme společně zvládli a přežili množství přednášek, aktivit a napínavých jednání. Jak je známo, zvyk je železná košile, a proto ani dnešek nebude výjimkou co do zajímavých informací a nikdy nekončících diskusí. Hned na úvod máme

pro vás malý bonus: historická atmosféra únorového setkání nebude chybět ani dnes!

ZA PĚT MINUT 12 S PATRONEM NÁS VŠECH

Únorové setkání otevřel náš letošní patron, PhDr. Ivan Gabal, který nám v rámci své inspirativní přednášky nejen rozšířil vědomosti, ale také sdělil nemálo podnětů k dal-

šímu zamyšlení. Dále jsme se, již v komornějším seskupení, věnovali zhodnocení zpracovaných stanovisek a rezolucí. Následně jsme se přesunuli k jednání nad situací v Libyi, které bylo obohaceno jednak přizpůsobeným jednáním řádem, ale také předkládáním samotné rezoluce k doplnění a schválení. Vedoucí role se aktivně ujal velvyslanec USA, přičemž nezaháleli ani velvyslanci Číny, Jordánska, Nového Zélandu, Angoly a také Litvy a Španělska. Závěr setkání patřil úvodu do historické krize – sovětské invaze do Afghánistánu v roce 1979.

CO BUDE DNES DOBRÉHO?

Adekvátním synonymem pro

dnešek je duch historické krize. Začneme přednáškou na téma mezinárodních vztahů a světa v probíraném období, a jelikož složení UNSC koncem 80. let plně neodpovídalo tomu současnému, představíme si také pozice jednotlivých států. Pak budeme naivně doufat, že v průběhu jednání SSSR nevyužije práva veta, aby UNSC mohla změnit tok dějin pozitivnějším směrem.

LENKA TOMEČKOVÁ

PROGRAM

- Svět v období historické krize
- Pozice a rozdělení států
- Jednání – historická krize
- Konferenční agenda

Výbor pro odzbrojení a mezinárodní bezpečnost – DISEC

Čtvrté přípravné setkání je za námi a s ním téměř i celá přípravná část Pražského studentského summitu. Nemusíte ale zoufat, že zde přípravné setkání poslední a čeká vás velmi nabitý program! Pojďme si ještě rychle zopakovat, co jsme se naučili během únorové soboty.

ČÍM JSME SI PROŠLI?

Během čtvrtého přípravného setkání jsme byli uvedeni do mezinárodního práva externí doktorandkou PF UK Kamilou Šrolerovou. Po této přednášce následovalo zhodnocení stanovisek, vyhlášení tří nejlepších a diskuze nad nimi v rámci working groups. Naši delegáti velmi ocenili výstup Šimona Pressera, který

účastníkům vysvětlil, jak správně vyjednávat. Tyto zkušenosti nadále mohli uplatnit jak ve vyjednávací hře, tak ve cvičném jednání nad bodem agendy, bezjaderných zónách.

JAKÉ BUDE PÁTÉ PŘÍPRAVNÉ SETKÁNÍ?

Páté přípravné setkání bude hlavně

o konferenci! Naši delegáti zjistí, co od konference očekávat a na co se připravit. Kromě toho se jim dostane rad, jak se připravit na konferenční projev a samotné konferenční jednání, a naučí se pracovat se všemi typy dokumentů, se kterými se mohou během konferenčních dní setkat.

Nedílnou součástí pátého setkání

bude taktéž vyladování posledních detailů, co se stanovisek týče. Tím nejdůležitějším ze sobotního odpoledne bude ale jednání o agendě, během kterého si delegáti zvolí samotnou agendu, kterou budou projednávat na konferenci.

Je toho spousta, takže není čas ztrácet čas a vzhůru do příprav na konferenci!

ROBERT KVĚTOŇ

PROGRAM

- Příprava na konferenci
- Práce se stanovisky
- Jednání o agendě

Hospodářský a finanční výbor – ECOFIN

Právě dnes spěje ke svému konci přípravná část letošního ročníku Pražského studentského summitu, v žádném případě ale nebudeme na půdě Druhého výboru truchlit. Naopak! Vždyť to znamená, že již za necelý měsíc nadejde konference. Navíc nás dnes čeká nabitý program věnovaný také přípravě na ni.

PŘEDZVĚSTI KONFERENCE

První opravdovou předzvěst konference jste ale mohli zaznamenat již na předcházejícím IV. přípravném setkání při přednášce o psaní textů na Summitu, zejména pak návrhů rezolucí. Šířeji pojatý teoretický úvod této přednášky o diskurzu jste pak mohli s výhodou využít při tiskové hře a vidět, jak postoje mluvčího

ovlivňují to, jak podává zprávy. Na minulém setkání jste se rovněž naučili pro konferenci nezbytnou část jednacího řádu o procesu schvalování dokumentů - někteří z vás si ji chtěli v praxi vyzkoušet přímo při jednání o třetím bodu agendy. V něm se blýskli zejména delegáti Indonésie a Kamerunu. Pro dnešek však byly nejpodstatnější přednášky o inflaci a složité situaci v Zimbabwe, které právě hyperinflace zbitačila.

ZIMBABWE JAKO VÝZVA

Dnešní odpoledne vám totiž dá okusit konferenční atmosféry při jednání o řešení situace v Zimbabwe - vaším prvořadým úkolem bude dostat se od obecné diskuze

až k úspěšnému schválení návrhu rezoluce pro Valné shromáždění OSN. Nebude to nic jednoduchého, problém Zimbabwe je velmi komplexní, navíc budete muset o svém správném řešení přesvědčit své kolegy, či s nimi najít kompromis a překonat úklady jednacího řádu. Ale jistě to zvládnete! Mimo jednání věnujeme čas rovněž vašemu mluvenému projevu a rétorice obecně, na samotný závěr dojde na konferenční tipy a triky.

JAKUB KOPŘIVA

PROGRAM

- Jednání o situaci v Zimbabwe
- Rétorické okénko
- Konferenční tipy a triky

Rada pro lidská práva – HRC

A je to tady! Co? Přeci konec. Dnes přichází na řadu poslední přípravné setkání. To je také poslední chvíle, kdy máme otěže v ruce my. Na konferenci to bude již čistě na vás. Tak si pojďme užít tuto vzácnou chvíli, a protože vám toho chceme ještě říct hrozně moc, tak to dneska bude pořádně nabitě.

VZPOMÍNKY

Na začátek krátká rekapitulace. Na čtvrtém přípravném setkání jsme se zabývali především problematikou uprchlíků a na Tomášovu přednášku české kanceláře Vysokého komisaře pro uprchlíky. Podívali jsme se na zákeřnosti a libůstky jednacího

řádu a sešli se v regionech. Na závěr jsme jednali a musím říct, že jste nás opět velmi potěšili. Ani si nedokážete představit tu radost, když vidíme, jak se zapojujete do diskuze a tvrdě hájíte zájmy vašich států.

CO DNES?

Dnes bude hlavním tématem UPR. Tak schválně, znamená to za a) Úmluvy porušují rošťáci; b) Už přijmeme rezoluci; c) Upadnuvší předsedův rohlík; a nebo za d) Univerzální periodická revize? To a mnoho dalšího se dozvíte na dnešním přípravném setkání.

Druhým velkým tématem bude konference. Tím nejdůležitějším samozřejmě je, jak se správně obléknout. V druhé řadě přijdou in-

formace o průběhu tohoto vrcholu celého ročníku a pár rad a triků, jak správně vyjednávat. Na závěr pak budeme jednat nejen o posledním bodě agendy, tedy právním postavení uprchlíků, ale také o znění a pořadí bodů agendy na konferenci. Bude velice důležité, jak se rozhodnete, tak dobře zvažte, jaké

dáte preference jednotlivým bodům.

TOMÁŠ OPAT

PROGRAM

- Konference
- UPR
- Jednání

Organizace OSN pro výchovu, vědu a kulturu – UNESCO

Navzdory absenci Míši se nám povedlo hladce zvládnout i čtvrté přípravné setkání. Na úvod Linda shrnula hodnocení nominačních zpráv a delegáty poučila o formátování.

Následovalo simulované jednání tripartity. Delegáti rozdělení do skupinek na zástupce států, zaměstnavatelů a zaměstnanců diskutovali o prodloužení dovolené a zavedení více krátkých přestávek během pracovní doby.

Teď navázal okénkem o prezentování, během kterého se delegáty pokusil přetvořit v nového Steva Jobse. Poté se plénem rozdělilo do regionů a věnovalo se argumentačním faulům a jejich (ne)používání. Setkání jsme zakončili nacvičovaním práce s dokumenty během jednání.

váním práce s dokumenty během jednání.

DALŠÍ VÝZVA

Poslední setkání zahájíme prezentacemi o jednotlivých nominovaných památkách. Delegáti budou mít první možnost, jak ostatní seznámit se svou památkou a začít s přesvědčováním, aby na konferenci dostali

jejich hlas. Následně naváže povídání o tom, co jsou to oponentury k památkám, k čemu slouží a další organizační informace.

V další části se rozdělíme do skupinek podle regionů a řekneme si něco o tom, jak by se měl na konferenci chovat diplomat, a to nejen při jednání. Logicky na to naváže konferenční okénko, během kterého

se delegáti dozví zásadní informace o konferenci a přípravě na ní.

A v závěru posledního přípravného setkání tohoto ročníku se vrhne na jednání nad body agendy. Delegáti si určí pořadí bodů, případně mohou navrhnout úplně jiné. Krom toho si naposledy budou moci procvíčit své vyjednávací schopnosti, neboť pak už je budou potřebovat až na konferenci.

TADEÁŠ ZÍKA

PROGRAM

- Prezentace nominovaných památek
- Jak se chová diplomat
- Konferenční okénko
- Jednání o pořadí bodů agendy

Environmentální shromáždění OSN – UNEA

Čtvrté odpoledne v UNEA bylo ve znamení malých skupin, účastníci se pospolu sešli na delší dobu až při samotném jednání o třetím bodu agendy. Opět se dostalo na soft skills aktivity - delegáti „dotočili“ pomyslné kolečko po stanovíštích a všichni si zkusili všechno, co jsme jim připravili.

V další aktivitě bylo vidět, že plno účastníků dokázalo využít nových prezentačních znalostí, které jsme jim sdělili na třetím setkání. A samotné jednání? Je postupně vidět, jak se z dřívě mlčenlivých lidí stávají průbojní delegáti nebojící se hájit, co je třeba pro jejich stát.

TAK TADY NAPOSLED A PAK UŽ NAOSTRO!

Poslední přípravné setkání přinese rekapitulaci v netradičním slova smyslu. Pamatujete ještě televizní soutěž „Riskuj“? Přesně tímto způsobem si účastníci zasoutěží v kategoriích, které jsou jim známe díky věcem probíraným v průběhu ročníku. A máme bonus, který jsme si díky Míše Koščové nemohli opustit – jedna kategorie bude SLOVENČINA! Kolik slovíček jste pochytily?

ZÁVĚREM. NEBO SNAD ZAČÁTKEM?

Na konci dne proběhne jednání nad pořadím bodů agendy na konferenci. Banalita, zdá se, ale čas je

neúprosný a někdy jeho nedostatek může pořádně zamíchat konferenčním jednáním. Volte proto pořadí s rozmyslem.

Na konferenci je zásadním znát svého kolegu či protivníka. I proto se UNEA v již neformálnějším duchu sejde i v neděli na „prodlou-

ženém workshopu“.

VOJTĚCH VRABEC

PROGRAM

- Riskuj!
- Jednací řád
- Konferenční přípravy

Model NATO

agement where NATO's officials learned that it is necessary to be able to react to any kind of a situation. The ambassadors will not get a chance to use their new skills any time soon. Hopefully.

TODAY'S PROGRAMME

The last preparatory meeting is a very special occasion that will focus mainly on the Conference itself. We are going to start the session by reminding the ambassadors what to wear to such event. Afterwards Dr. Kristina Soukupová from the Anglo-American University will talk to us on the topic of NATO, ISIS and Syria and our ambassadors are going to continue

with the topic furthermore in the working groups. They will also practice their speeches about the position of the country they represent on the Conference agenda. The negotiations on the same topic will make the symbolic dot after all the preparatory meetings. We are already looking forward to the Conference!

JUDITA ZELBOVÁ

PROGRAM

- Guest lecture – NATO, ISIS and Syria
- Working groups
- Conference agenda negotiations

It was 13th February when the participants of NATO Model got another chance to meet. This time we were delighted to welcome two guests. The first one, an expert from the Association for International Affairs, Mr Vojtěch Bahenský, spoke about the hybrid warfare and answered many great questions from the ambassadors.

The same happened with Mr Matthew Loken from the Canadian embassy who described Canada's point of view on multiculturalism and refugees in general. His lecture started a very interesting discussion and we would like to thank to all the ambassadors who participated. In the end, there was only a little time for an activity about crisis ma-

Model EU

V důsledku politických krizí v některých členských státech se Rada EU sešla ke svému čtvrtému přípravnému setkání v poněkud obměněné sestavě. Na atmosféře to však nebylo znát, nováčci se rychle aklimatizovali a celé setkání se tak opět vydařilo.

BREXIT!

V odpolední části byli paní ministryně a páni ministři poučeni o dalším bodu agendy, tentokrát o ochraně bezpečnosti těhotných žen a žen s malými dětmi při práci, a také o tom, jak správně napsat stanovisko. Zbytek odpoledne se pak věnovali otázce nanejvýš aktuální,

a sice Brexitu. Nový zástupce Spojeného království otevřel pořadník řečníků, po celou dobu srdatě obhajoval pozici své země a odrážel argumenty jiných ministrů protestujících především proti omezování sociálních dávek pro interní pracovní migranty. U některých ministrů (např. z Finska či Rakouska) však našel i pochopení a někdy i podporu.

PŘÍŠTĚ NAPOSLEDY A ZOSTRA

Na březnovém setkání Rady ministrů nejprve vystoupí host, aby přítomně seznámil s posledním bodem agendy - společným seznamem zemí bezpečného původu, jímž Evropská unie reaguje na aktuální uprchlickou krizi. I zbytek programu se ponese v duchu příprav na závěrečnou konferenci. Delegáti si ještě jednou procvičí své rétorické

a argumentační dovednosti, dostane se jim důkladné zpětné vazby a nakonec se už pustí do jednání nad evropskou energetickou unií, tedy bodem, jenž celý dubnový summit zahájí. Už zde se budou odkrývat národní pozice, tvořit koalice a možná i první pozměňovací návrhy. O to důležitější tak bude, aby se zástupci členských zemí pustili do jednání s náležitou vervou!

VÁCLAV VLČEK

PROGRAM

- Diskuze o seznamu zemí bezpečného původu
- Minutový valčík
- Jednání – energetická unie

INZERCE

G2
OD KOMERČKY
WWW.G2.CZ

**PICASSO
ZDARMA**

ng

NA PARTNERSTVÍ ZELEŽI

KB

DÍKY KOMERČCE MÁŠ VSTUP DO NÁRODNÍ GALERIE
NA STÁLÉ EXPOZICE ZDARMA. PLATÍ PRO VŠECHNY
DO 18 LET A STUDENTY DO 26 LET.

Top partneři

Generální partner
Pražského studentského summitu

Ministerstvo zahraničních věcí
České republiky

Hlavní partner
Modelu OSN

Univerzitní
partner

Hlavní partner Modelu EU

Partner jednání

Partner zahájení

Partneři Modelů

 Embassy of Canada
Ambassade du Canada

 Erasmus+

INSTITUT
EKONOMICKÝCH STUDIÍ
Fakulta sociálních věd
Univerzita Karlova

Mediální partneři

Hlavní mediální partner

HOSPODÁŘSKÉ NOVINY

Hlavní mediální partner

IHNED.cz

Mediální partner

RESPEKT

Partner Chronicle

METROPOLITNÍ
UNIVERZITA PRAHA

Za podpory

MATTONI

AUTO ZRUCKÝ
DEALER NISSAN

SCIO

**Asociace
pro mezinárodní
otázky**

Association
for International
Affairs

- www.facebook.com/AMO.cz
- www.twitter.com/AMO_cz
- www.youtube.com/AMOCz